

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission asiassa COMP/F-1/38.121 — putki-liittimet 20.9.2006 tekemän päätöksen K(2006) 4180 (lopull). Kyseisessä päätöksessä kantajalle määrättiin sakko EY 81 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan rikkomisesta. Komission näkemyksen mukaan kantaja on 12.12.1991 ja 22.3.2001 välisenä aikana osallistunut joukkoon sopimuksia, jotka koskevat hintojen vahvistamista, hintataulukoiden laatimista, ja alennuksia, hinnankorotusten toteuttamistapoja, markkinoiden ja asiakkaiden jakamista sekä tiettyjen liiketaloudellisten tietojen vaihtamista kupariputkiliittimien ja kupariseosputkiliittimien markkinoilla.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Kantaja toteaa ensiksi, että riidanalainen päätös on asetuksen N:o 1/2003 (¹) 23 artiklan 2 kohdan vastainen, koska vastaaja on määrittäessään huomioon otettavan liikevaihdon virheellisesti toiminut vastoin sakon määrittämistä koskevia keskeisiä periaatteita. Vastaaja on arvioidessaan kantajan väitetyn rikkomisen vakavuutta ottanut huomioon paineliitoksia koskevan liikevaihdon, vaikka kantaja ei missään vaiheessa ole osallistunut kilpailun rajoittamiseen paineliitosten osalta.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio on rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa ja EY 253 artiklaa, koska se on vahvistanut virheellisesti kantajan moitittuun toimintaan ja tämän osallistumisen ajallisen keston. Kantajan mukaan vastaaja ei ole suorittanut kantajan osalta mitään aineellista todistusharkintaa ja on virheellisesti todennut, että kilpailusääntöjä on rikottu.

Kantaja vetoaa lisäksi toissijaisesti siihen, että EY 81 artiklan 1 kohtaa ja EY 253 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa kilpailusääntöjen rikkomisen alueellinen ulottuvuus on vahvistettu kantajan osalta virheellisesti.

Kantaja toteaa lopuksi toissijaisesti, että riidanalaisen päätöksen 2 artikla on asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan vastainen, koska komissio on toiminut sakkojen määräämistä koskevien keskeisten periaatteiden vastaisesti. Kantaja toteaa tältä osin, että sakkojen määrän laskennasta annettuja suuntaviivoja (²) on sovellettu väärin, koska rikkominen on luokiteltu erittäin vakavaksi, koska rikkomisen kesto on vahvistettu virheellisesti, koska sakon perusmäärää on korotettu virheellisesti rikkomisen keston perusteella ja koska lieventäviä seikkoja ei ole otettu huomioon.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

(²) Suuntaviivat asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa (EYVL 1998, C 9, s. 3).

Kanne 14.12.2006 — Legris Industries v. komissio

(Asia T-376/06)

(2007/C 42/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Legris Industries (Rennes, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Wachsmann ja C. Pommiers)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 lopullinen (asia COMP/F-1/38.121 — Liittimet) ja sen päätösosaa koskevat perustelut on kumottava siltä osin kuin päätöksessä määrätään holdingyhtiö Legris Industriesille kyseessä oleviin Comapin menettelytapoihin perustuva sakko
- on hyväksyttävä, että holdingyhtiö Legris Industries ottaa omiin nimiinsä Comapin kyseistä päätöstä vastaan esittämät kirjelmät, päätelmät ja vaatimukset on hyväksyttävä
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan EY 81 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 lopullinen (asia COMP/F-1/38.121 — Liittimet), joka koskee sitä sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuutta kupariliittimien ja kuparipohjaisista metalliseoksista valmistettujen liittimien markkinoilla, joka koski hintojen vahvistamista, hinnastojen ja alennuksia sekä hyvityksiä koskevien luetteloiden laatimista, hinnankorotuksiin sovellettavien järjestelmien toteuttamista, kansallisten markkinoiden ja asiakkaiden jakamista sekä liiketoimintaan liittyvien muiden tietojen vaihtamista, osittaista kumoamista siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä määrätään holdingyhtiö Legris Industriesille sakko, joka perustuu sen entisen tytäryhtiön Comapin menettelytapoihin.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

Kantaja väittää ensiksikin, että komissio sovelsi EY 81 artiklaa virheellisesti saattaessaan kantajan vastuuseen sen tytäryhtiön Comapin riidanalaisista kilpailusääntöjen rikkomisista ja katsoessaan siten kantajan olevan yhteisvastuussa sanotuista rikkomisista. Kantaja esittää, että komissio loukkasi tytäryhtiön oikeudellisen ja liiketoiminnallisen itsemääräämisoikeuden periaatetta sekä kilpailuoikeudellisia rikkomisia koskevan yrityskohtaisen vastuun periaatetta katsoessaan, että se seikka, että kantaja

omistaa tytäryhtiön kokonaan, riittää osoittamaan, että se käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa tähän. Kantaja väittää lisäksi, että komissio teki oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä sekä ilmeisiä arviointivirheitä, sillä se ei esittänyt todisteita, joiden perusteella voidaan todeta, että holdingyhtiö Legris Industries käyttää tehokasta määräysvaltaa Comapiin.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio teki oikeudellisia virheitä, koska se ei osoittanut vääräksi kantajan esittämiä todisteita, jotka osoittavat Comapilla erityisesti liiketoimintatapojen määrittämisen ja toteuttamisen osalta olleen itsemääräämisoikeuden. Kantaja väittää osoittaneensa, ettei se antanut Comapille markkinakäyttäytymistä koskevia ohjeita, että se harjoitti suhteessa Comapiin pelkästään taloudellista valvontaa eikä sillä ollut määräysvaltaa tytäryhtiöidensä varainhoidon osalta ja että Comapilla oli omat rahoituslähteensä. Kantaja toteaa näin ollen, että pelkästään näyttö osakepääomaan perustuvasta yhteydestä ja siitä välittömästi seuraavat vaikutukset, joihin komissio kantajan käsityksen mukaan perusti kantajan asettamisen vastuuseen sen tytäryhtiön suorittamista kilpailusääntöjen rikkomisista, eivät voi osoittaa kantajan käyttäneen tehokasta määräysvaltaa tähän tytäryhtiöön.

Kanne 14.12.2006 — Comap v. komissio

(Asia T-377/06)

(2007/C 42/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Comap SA (Lyon, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Wachsmann ja C. Pommiès)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 22.9.2006 tekemä päätös (asia COMP/F-1/38.121 — Liittimet) (K(2006) 4180 lopullinen) ja sen päätösoosan taustalla olevat perustelut on kumottava siltä osin kuin tässä päätöksessä todetaan, että Comap on rikkonut kilpailusääntöjä muilla ajanjaksoilla kuin joulukuusta 1997 maaliskuuhun 2001 ulottuvalla ajanjaksolla, jonka osalta Comap ei kiistä komission toteamia seikkoja
- 1 ja 2 artiklaa sekä niiden taustalla olevia perusteluja on muutettava siten, että Comapille määrättyä 18,56 miljoonan euron suuruisia sakkoa alennetaan
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa osittain EY 81 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F-1/38.121 — Liittimet) 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 lopullinen, joka koskee kupariliittimien ja kuparipohjaisista metalliseoksista valmistettujen liittimien markkinoilla toteutettua sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuutta, jossa on kyse hintojen vahvistamisesta, hinnastojen laatimisesta sekä alennusten määrän ja ostohyvitysten määrän määrittämisestä, hinnankorotuksiin sovellettavista järjestelmistä sopimisesta, kansallisten markkinoiden ja asiakkaiden jakamisesta sekä liiketoimintaan liittyvien muiden tietojen vaihtamisesta, siltä osin kuin tässä päätöksessä todetaan, että Comap rikkoi kilpailusääntöjä muilla ajanjaksoilla kuin joulukuusta 1997 maaliskuuhun 2001 ulottuvalla ajanjaksolla, jonka osalta Comap ei kiistä komission toteamia seikkoja. Toissijaisesti kantaja vaatii, että riidanalaisessa päätöksessä sille määrätyn sakon määrää alennetaan.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraavaan kahteen kanneperusteeseen.

Ensinnäkin kantaja väittää, että komissio rikkoi EY 81 artiklaa ja teki oikeudellisia virheitä, tosiseikkoja koskevia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä, kun se katsoi, että väitetty kartelli jatkoi olemassaoloaan sen jälkeen, kun komissio suoritti tutkimuksia paikan päällä maaliskuussa 2001, ja huhtikuuhun 2004 saakka.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio rikkoi EY 81 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen N:o 1/2003 (1) 25 artiklaa siltä osin kuin se ei todennut, että koska näyttöä kilpailunvastaisista menettelytapoista ei voitu esittää, väitetty rikkomus keskeytyi 27 kuukaudeksi ajanjaksolla syyskuusta 1992 joulukuulle 1994, joten ennen vuotta 1994 tapahtuneet seikat olivat kantajan mukaan vanhentuneet silloin, kun komissio aloitti tutkimuksen tammikuussa 2001.

Kantaja vetoaa toissijaisesti kanneperusteeseen, joka koskee EY 81 artiklan 1 kohdan, asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan, sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen (2) sekä sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon (3) rikkomista siltä osin kuin komissio ei noudattanut sakkojen laskentaa koskevia sääntöjä. Kantaja väittää, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siltä osin kuin Comapin osalta vahvistettu perusmäärä, jota käytettiin sakon laskennassa, on Comapin mukaan liian suuri suhteessa muille yrityksille, joiden osalta riidanalaisessa päätöksessä todettiin, että ne olivat rikkooneet kilpailusääntöjä, vahvistettuihin perusmääriin, siitä huolimatta, että näiden muiden yritysten kilpailuasema oli samankaltainen kuin kantajan kilpailuasema markkinoilla.

(1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

(2) Suuntaviivat asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa (EYVL 1998, C 9, s. 3).

(3) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).